

December 3. hétfő

Iz 2,1-5 v. 4,2-6; Mt 8,5-11

„Uram, nem vagyok méltó...” – de a rám bízottak érdekében bizalommal kérlek!

A százados pogány származású, de jellemezte az emberszeretetet:

- rabszolgájában is észrevette az embert, a szenvedő embert,
- jellemezte a hite, amely miatt Jézus megdicséri.

Tisztelte az emberi méltóságot, nem rang és beosztás szerint viszonyult embertársaihoz, hanem belső értéke alapján, amelyet mindenki magában hord.

Nemcsak addig becsülte szolgáját, amíg neki dolgozott, hanem akkor is, amikor beteg lett, tehetetlenné vált. Nem volt közömbös iránta, segíteni akart rajta.

Az ő érdekében ment el Jézushoz, és kérte rá gyógyító erejének hatását. Határozott hittel indult Jézus felé. Nem kételkedett és nem bizonytalankodott, biztos tudattal ment. Gondját imádsággá alakította, ügyét letette Jézus kezébe. Az ilyen ima nem marad meghallgatás nélkül.

A kérés után Jézus így szólt: *„Megyek és meggyógyító.m”* Jézus kész elmenni az emberhez, aki segítségét kéri. Ha hiszel, tedd meg az első lépést! Hited Istenhez vezet, akinél semmi sem lehetetlen.

A százados szabadkozott: *„Uram, nem vagyok méltó, hogy betérj a házamba!”* Felismerte Jézus és a közte levő nagy különbséget. *„De csak szólj, és meggyógyul a szolgám!”* – *„Legyen úgy, ahogy hitted!”* – Hite láttán Jézus meggyógyította szolgáját.

Jézus a százados hitét példaként állítja az akkori zsidók elé.

Tudok-e ekkora hittel, bizalommal fordulni Jézushoz a magam és a rám bízottak érdekében?

„Uram, nem vagyok méltó!...” - fohászát az Egyház átvette liturgiájába.

Hitet, bizalmat adj Uram, Hozzád forduló kéréseinkhez! Bízunk Benned!

Bősze Rozália (Rozika néni) (Mór)